

Mál nr. 418/2015

M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksturs.

Gildissvið váttryggingarskilmála ábyrgðartryggingar vegna tjóns á árinu 2015.

Gögn.

1. Málskot, dags. 17.11.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 15.12.2015.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M, sem er byggingaverktakafyrirtæki, hafi tilkynnt um tjón í júní 2015 vegna verks sem fyrirtækið vann fyrir þriðja aðila. Um verkið var samið í verksamningi dags. 30. desember 2014 en á meðan verkið var unnið hafi komið upp að veggir hafi verið ranglega reistir og í ósamræmi við skráðar og samþykktar stefnur og teikningar skv. mati frá hlutlausum aðila.

M telur að greiða eigi skaðabætur vegna tjóns sem M olli af þessum sökum úr þeirra eigin ábyrgðartryggingu fyrir atvinnurekstur. M telur að tjónið falli undir gildissvið tryggingarinnar með þeim hætti að tjóninu sé valdið af saknæmri háttsemi starfsmanna M og að þó váttryggingarskilmálar undanskilji tjón á munum sem eru í vörslum váttryggingartaka (M) þá hafi umræddir veggir ekki verið „í vörslum“ í skilningi b. liðar gr. 7.1 í váttryggingarskilmálum V. Ekki sé hægt að túlka orðalag váttryggingarskilmála öðruvísi en að ef óvissa sé um gildissvið undanþáguákvæða, þá beri V sem váttryggingafélag hallann af því. Einnig vísar M til þess að V hafi ekki vísað til annarra undantekningarákvæða en ofangreinds „vörsluákvæðis“ og þar sem það eigi ekki við verði að líta svo á að tjónið falli undir gildissvið tryggingarinnar.

V vísar, í bréfi sínu til nefndarinnar dags. 15. desember sl., til þess að gildissvið váttryggingar M takmarkist með tilteknum hætti. Í fyrsta lagi verði skv. gr. 3.1 í váttryggingarskilmálum að líta til þess að váttryggingin taki einungis til tjóns sem verður á mönnum eða munum vegna skyndilegs og óvænts atburðar. V bendir á að M haldi því fram að umræddir veggir sem átti að reisa skv. verksamningi séu ekki munir og þegar af þeirri ástæðu eigi tjónið ekki undir gildissvið váttryggingarinnar, auk þess sem tjónið varð á lengri tíma en svo að hægt sé að líta á að það hafi orðið vegna skyndilegs og óvænts atburðar. Auk þess vísar V til áðurnefnds undanþáguákvæðis b. liðar gr. 7.1 og telur að veggir þeir sem reistir voru hafi verið í vörslum M og vísar einnig til c. liðar sömu greinar sem segir að váttrygging M taki ekki til skemmda á munum sem váttryggður tekur að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti ef tjónið verður af verkinu eða við verkið. Aðstæður hafa alla vega verið með þeim hætti ef hægt sé að líta svo á að tjón hafi orðið á munum.

Álit.

Gildissvið ábyrgðartryggingar fyrir atvinnurekstur hjá V takmarkast við tjón sem verður á mönnum eða munum vegna skyndilegra og óvæntra atburða og váttryggingartaki ber skaðabótaábyrgð skv. íslenskum lögum á tjóni. Í málskoti er tjóni þannig lýst að kostnaður hafi hlotist af því að lagfæra ranga uppsetningu veggja og annað sem tengist verksamningi sem M gerði við þriðja aðila í desember 2014. Gildissvið váttryggingarinnar takmarkast síðan með undanþáguákvæðum í gr. 7.1 þar sem tilgreint er að váttryggingin greiði ekki bætur vegna tiltekinna aðstæðna þar sem verða skemmdir á munum, m.a. þegar þeir eru í vörslum váttryggingartaka eða tjón verður á þeim við það þegar váttryggingartaki tekur að sér að gera við þá, setja þá upp eða vinna við þá með einum eða öðrum hætti.

Í þessu máli er aðstæðum lýst með þeim hætti að M hafi haft nokkurn kostnað af því að leiðrétta að veggir hafi verið skakkar og annað sem tengist að því er virðist röngum vinnubrögðum af hálfu

M við verkið sem fyrirtækið var að vinna fyrir þriðja aðila. Ekki liggja fyrir óyggjandi upplýsingar um skaðabótaábyrgð af hálfu M en ekki virðist þó vera beinlínis ágreiningur um það milli aðila. Það er hins vegar ágreiningur um gildissvið vátryggingarinnar sjálfrar og þá sérstaklega hvernig eigi að túlka gildissviðsákvæði gr. 3.1 og undanþáguákvæði í gr. 7.1 í vátryggingarskilmálum.

Þó óvissa sé nokkur er ekki útilokað að tjón það sem þriðji aðili getur gert skaðabótakröfu út af sé þess eðlis að í því felist tjón á munum og óljóst sé hvort það hafi orðið vegna skyndilegs og óvænts atburðar í skilningi gr. 3.1 í vátryggingarskilmálum. Allt að einu, þó slíkt væri ljóst, væri þá án vafa um að ræða skemmdir á munum sem verða þegar vátryggingartaki var að vinna við þá með einum eða öðrum hætti, eða við að setja þá upp í skilningi undanþáguákvæðis c. liðar gr. 7.1. í vátryggingarskilmálum. Þó heppilegra hefði verið að afstaða V m.t.t. þess ákvæðis hefði verið skýrari á fyrri stigum málsins verður ekki litið framhjá því við afstöðu nefndarinnar til málavaxta. Ekki verður því fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu M hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.